

שארית יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה י"ד | גיליון תרל"ט | פרשת ויקרא תשפ"ה

יציאת שבת	כניסת שבת	ביתר - ירושלים ת"א - בני ברק לונדון ניו יורק
20:19	18:25	
20:16	18:40	
20:54	19:23	
20:37	19:06	הזמנים לפי שיטת ר"ת

"מן הבאר הוא" דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

אדם כי יקריב מכם קרבן. פירש רש"י, אדם למה נאמר, מה אדם הראשון לא הקריב מן הגזל שהכל היה שלו, אף אתם לא תקריבו מן הגזל. כמו שאדם הראשון ידע שהכל מהשי"ת, אף אתם אל תחשבו שמה שאתם מקריבים לפניי הוא משלכם - אלא הכל של השי"ת.

כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע, ליל שב"ק פר' ויקרא תשל"ט

הכל מהשם יתברך

ישקו העדרים

שאנו עושים טובה לבורא יתברך, שאנו מפרישים מן הצאן 'שלנו', מהרכוש שלנו... כי זאת בחינה של 'גזל' ממש, כי במחשבה משובשת זו, אנו מביעים את אי הודאות שהכל ממנו, והיא אם כל חטאת.

הדיוק הזה מקופל בתוך מילות הפסוק: אדם כי יקריב מכם, המילה 'מכם' באה לעורר אותנו גם אם זה נראה מאד שזה מכם, שזה מהרכוש שלכם, תדעו נאמנה כי אין זה אלא "קרבן להשם", שבאמת הכל הוא של השם יתברך, ואין אנו נותנים.

ולא רק בתחום הקרבנות הדברים אמורים, אלא בכל עניני העולם הזה, אם נזכה שלא להסיח דעת אפילו לרגע מן האמונה הקדושה, השלימה והתמימה בבורא יתברך שמו, אשר (דברים ה, יח): "הוא הנותן לך כח לעשות חיל"... והתרגום מפרש, כי הוא הנותן לך עצה לקנות נכסים, ועל ידי זה נזכר תמיד, כי כל מה שיש לכל אדם בגשמיות בעולם הזה, וכל מה שיוכה לסגל ברוחניות, הכל מאתו יתברך שמו, ברוב רחמיו וחסדיו הגדולים, וברצונו להיטיב לברואיו, ולכן עלינו להודות להשם יתברך על כל דבר ודבר ולחיות מתוך תחושה של הרגשה באמיתת מציאות הבורא יתברך, שמשם כל הברכות והישועות.

הביטול שאין כמוהו למי שהכל שלו, לא היתה לו יכולת להתגאות על עולם שאינו שלו, על עולם שבדואי בלי שום ספק שייך לאדון הכל.

נקודה זו של האדם הראשון, צריכה להיות במדעיו של כל אדם הבא לעולם, כאשר זוכה והשם מצליח את דרכו, וקנה עושר ונכסים עליו לדעת שהכל ממנו יתברך, והכל שלו יתברך, וכדרך שאמרו רבותינו בלשונם הזהב (נזיר ד' ע"ב): 'מפני מה אתה מתגאה בעולם שאינו שלך'. ואמרו (ברכות לה ע"ב): 'כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה כאילו גזל להקב"ה וכנסת ישראל'. והדברים מדהימים, שלא הפירוש הוא, שהכל שייך 'גם' להקב"ה, אלא שהכל, ממש הכל, שייך "אך ורק" להקב"ה, לאדם אין כלום ממש - גם מהדברים שלכאורה שייכים לו, ואם אינו מברך את בעל הבית על ההנאה, שזה התנאי שהתנה כביכול עם מי שרוצה ליהנות, הרי שאינו אלא גזלן פשוט, הגזלן מה שאינו שלו. כי באמת אינם שלו, הכל שייך למי שאמר והיה העולם.

אלו הם דברי המדרש: מה אדם הראשון לא הקריב מן הגזל שהכל היה שלו, כי אדם הראשון לא גזל את הקדוש ברוך הוא על ידי ההכחשה הנבזית - לומר שלי העולם, אלא ברך על כל דבר, כי היה ברור לו שהכל מהשם יתברך, כך אנו כן כאשר נקריב קרבנות, לא נעלה בדעתנו,

על הפסוק: "אדם כי יקריב מכם קרבן לה"'. פירש רש"י ז"ל בשם חז"ל הקדושים, אדם למה נאמר, מה אדם הראשון לא הקריב מן הגזל שהכל היה שלו, אף אתם לא תקריבו מן הגזל. דיבר בקדשו רבינו הקדוש בעל ה'באר יעקב' זי"ע, שבפסוק זה רמזו לנו חז"ל הקדושים מוסר השכל גדול מאד, הבה נא נתבונן באדם הראשון, יציר כפיו של אלקינו, לא היה איש אחר לציודו, איזו הרגשה היא זאת? אדם אחד בודד בעולם! יכול הוא לשוט בכל העולם לארכו ולרחבו, אין מונע... ממש בעל הבית של העולם.

מה היו מחשבותיו של האיש הראשון הזה, האדם עלי אדמות שהגיע לשיא הידיעה באמיתת מציאותו של בורא עולמות ית"ש, כי הלוא יודע את מקור מוצאו, שהוא יתברך הוא אביו ואמו גם יחד, עם זאת, ידע כי כל היקום וכל אשר בו הוא יצירת כפיו של השם יתברך הגדול, כי לא הוא ולא אחר גידלו את העולם היפה הזה - יש בורא לעולם שהכל שלו.

הידיעה הזאת, היתה מלפפת את מדעו תמיד, ההרגשה הזאת, שלמרות שהכל שלי - שום דבר בעצם לא באמת שלי, היתה נצבת כהוכחה חיה לנגד עיניו, הוא הוא עצמו ההוכחה - יציר כפיו של בורא כל עולמים... אדם הראשון אדם של ביטול מוחלט היה,

דברות קודש

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ליל שבת קודש פרשת ויקרא שבת ר"ה ניסן תשע"ה

דכאשר יעורר היצר שאלות ותמיהות בהנהגת היצר, אף אתה אמור לו, תשובה אחת יש לי על כל השאלות – אל אדון על כל המעשים, שהקב"ה עושה ויעשה לכל המעשים וכל מה שהוא עביד לטב עביד, וכלל הקושיות נובעים אך ורק מחמת עומק המושג וקוצר המשיג, ולכשיחרוט האדם בליבו להאמין בה', אזי יקל מעליו להתגבר על כל הנסתרות ממנו.

מוקפים אנו בשבת קודש זו בברכה משולשת, גופא דשבת קודש שהיא מקור הברכה על כל ששת ימי המעשה, ולאחריה ראש חודש ניסן שהיא ראש הברכות וההנהגה לכל החדשים כמו שאמרו צדיקים שחודש ניסן נקרא בתוה"ק נמי חודש 'אבי"ב' – שהיא אב י"ב החדשים, ובאחרונה ג"כ שבת החודש שהיא הנותן התחדשות לנפש האדם, וכבר ידוע שהצדיקים ראו בחודש זה את אשר יקרה בכל ימות השנה, ובסדר צירופי שם הויה-ה המיועד לכל חודש מצינו שחודש זה הויה שם ה' כסדרן היוצא מהפס' ישמחו השמים ותגל הארץ שהיא מכוון לחסד ורחמים. ובגין כך שחודש זה מסוגל לטובה ולברכה לישועה ולנחמה ברו"ג, מתעצם כנגדינו היצה"ר להכשילנו באופנים שונים ומשונים לבלתי עשות רצון ה', אך בתפילה ובתחנונים לבורא כל עולמים עלינו להתחזק בעת הנשגב הלו, להקפיד על תפילה בציבור בזמנה, ולקבוע לכה"פ עיתים לתורה בסדרי ישיבת בין הזמנים וכל המוסף מוסיפין לו מן השמים.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, ששפעת החודש הזה יושפע עלינו ועל כל ישראל שפע רב מכל העולמות, ונאמן בעל הניסים שיעשה עמנו לעת כזאת ניסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם, ויוציאנו מעבדות לחירות ומאפילה לאורה ומצרה לרווחה גדולה, עדי נזכה בהאי שתא לעלות לציון ברינה ולאכול מן הזבחים ומן הפסחים, בבנין ציון עירנו ע"י ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן.

עבודתינו במקום הקרבנות, אחרי שארז"ל (עריכו לנב:) דחכמים ביטלו יצרא דע"ז. וכהאי גוונא איכא להקשות נמי לטעמו של הרמב"ן.

אולם נראה לומר, דהרי היצה"ר מתעצם בכל דור ודור לעשות מלאכתו ולהכשיל את בני ישראל בעבירות קלות ולאחמ"כ משדלתו בחמורות עד שמגיע לכפור בעיקר, ובדור של יצ"מ חטאו בעגל, אולם חז"ל ביטלו יצרא דע"ז במרוצת הזמן, אלא דאם נתבונן בעמקי ליבנו עלולים אנו להגיע למסקנא עצמית, כי בכל דור ודור יש את היצרא דע"ז באופנים שונים ומשונים, כי כל כולו יצרא דע"ז הויה המניע לכפור בה' ולא להאמין בהשגחתו כלל, וכמו"כ בדורינו אנו כאשר השאלות והקושיות צפים ועולים בקרבנו דבר יום ביומו מפני צדיק ורע לו רשע וטוב לו, איה התורה ואיה שכרה וכד', ע"כ באו הראשונים הללו לאלפנו בינה להיזהר ולהישמר מכל המחשבות הזרות העולה על רוחנו כי הם אביזריהו דעבודה זרה, וטעם הקרבת הקרבנות שביאר הרמב"ם שייכת נמי בזמנינו כיוון דעבודתנו בזהמ"ז היא להתחזק במידת האמונה ביתר שאת וביתר עוז. ולפי דברינו יש להעמיס נמי כוונה זאת בטעמו של הרמב"ן דלעיל, דהרי ידוע שכאשר יחטא האדם בעבירה כל שהיא, הרי שהוא שומע באותה העת לקול יצרו הרע ולא בקול ה', וכבר ארז"ל (קידושין מ"ב:) דברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין, וכיוון שנשמע האדם ליצרו הרי דומה היא ח"ו כמי שכופר בעיקר שהיא אביזריהו דע"ז. ולכן כשמביא האדם קרבנו על חטאו הרי הוא מחוייב להביאו על שכפר בעת חטאו בהש"ת, וממילא, אפילו כשבעוה"ר אין לנו כהנים בעבודתם להקריב קרבנותינו, מ"מ כשיחזק לב האדם בתוקף ובגבורת אמונתו בה', הויה בכך גילוי מילתא שאין הוא מודה ליצרו ואינו מאמין לדבריו הנלוזים, ובכך הויה שני טעמי הראשונים דלעיל נגזרים ממקור אחד. ואמירה נעימה איכא משמיה דצדיקים,

בתוה"ק (ויקרא א, ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם. הנה חומש ויקרא רובו ככולו מיירי בתורת הקרבנות. ומצינו בראשונים מפרשי התורה טעמי הקרבנות, אלא כי רבה היא נציין ב' מהם. הרמב"ם בספרו מורה נבוכים (חלק ג', מו) מבאר טעמו, בעבור שהמצריים והכשדים אשר היו ישראל גרים ותושבים בארצם, היו עובדים לבקר ולצאן, ובעבור כן ציונו לשחוט אלו המינין כדי שיוודע כי הדבר שהיו חושבים כי הם בתכלית העבירה, הוא אשר יקריבו לבורא ובו יתכפרו העוונות, אולם הרמב"ן בפרשתנו (א, ט) נוטה לחלוק על סברת הרמב"ם ונוטה לומר הטעם, והיא כיוון שצינו ה' כי כאשר יחטא האדם במחשבה בדיבור או במעשה יביא אליו קרבן, ויסמוך עליו ידיו כנגד המעשה, ויתוודה בפיו כנגד הדבור, וישרוף באש הקרב והכליות שהם כלי המחשבה והתאוה, והכרעיים כנגד ידיו ורגלו וזריקת דם הקרבן הויה כנגד הדם שבנפשו, ויחשוב האדם בעשותו כל אלה כי הוט חטא לאלהיו, ומן הדין היה ראוי לעשות כל אלה עם נפשו, אלא שריחם עליו הבורא ית"ש והמציא לו כל אלו הקרבנות למען הצילו ולהשיבו אל אביו שבשמים. ואחרי אשר ביאר טעמי הקרבנות מסיים הוא בדבריו, כי סוד הקרבנות היא סוד הנעלם וכל קרבן היא מלשון קריבה ואחדות. יעוי"ש דבריו.

ובעזרתו ית"ש נראה לבאר ולשלב ב' הטעמים בחדא מחתא. דהנה על אף שבעוה"ר חרבה עירנו ושמים בית מקדשינו ועבודת הקרבנות נעדרת מאיתנו, מ"מ כבר מצינו בחז"ל (מנחות קי.) כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת. וכה אמר ר' יהושע בן לוי (ברכות מו:) דתפילות כנגד תמידים תיקנם. הרי שאפילו בזמנינו שחסרה לנו עבודת הכהנים, מ"מ המציא לנו הש"ת חלף תמורתו לעסוק בתורת הקרבנות. אולם אכתי צ"ע לדברי הרמב"ם האיך יכולים אנחנו כהיום הזה לעשות

'הילל התקיף' כינוהו הכול. בבעלותו היו טחנת-קמח, בית-חרושת למוצרי בשר ועוד. בבית-הכנסת הגדול של מטרסדורף ישב הילל אצל כותל המזרח, במקום השמור לנכבדי הקהילה.

הכול נזהרו בכבודו, אף-על-פי שבליבם פנימה סלדו ממנו. לא היה צורך בראייה משובחת כדי להבחין בעשן שהיתמר בימי שבת ומועד מארובת טחנת-הקמח שלו. הוא-עצמו היה מבלה את השבת בבית-הכנסת ובביתו, וכלפי חוץ הקפיד על קדושתה, אבל באותן שעות ממש פעלה הטחנה כבימות החול.

זה היה זמן קצר לאחר עלייתו של מורנו הרה"ק מרן ה'חתם סופר' זיע"א על כס הרבנות של מטרסדורף. יום אחד נודע לו על חילול השבת בטחנת-הקמח של 'הילל התקיף'. מרן החתם סופר לא השתהה ושיגר מיד שליח להזמין אליו את הילל. הילל הבין מיד את מטרת הזימון. רותח מזעם, גירש מעליו בבז את השליח.

כמה מדורשי טובתו של הרב החדש יעצו לו שלא להתעסק עם 'הילל התקיף', אבל הוא לא נרתע. "כשמדובר בחילול שבת בפרהסייה ובחילול שם שמים, אי-אפשר להמתין אפילו רגע אחד נוסף!", פסק.

נדרשו להילל כמה שניות כדי לקלוט מיהו האיש נשוא-הפנים שהופיע בפתח משרדו שבבניין טחנת-הקמח. כשקלט זאת קם ממקומו, ובמחווה ראוותנית של הדרת-כבוד מעושה פרש את שתי ידיו לצדדים. "שלום-עליכם הרב הצעיר והחדש של מטרסדורף!", קרא ועיניו הערמומיות ריצדו בחשדנות מצד אל צד.

"מה אפשר להציע לרב?", הוסיף בנימוס מזווין, "לטעום משהו? אולי לשותות?".

מרן החתם סופר לא נגרר אחר ניסיונו של הילל לשוות לבואו אופי של ביקור נימוסין

שגרתו. "לא אטעם שום דבר שיוגש לי על-ידי אדם הרומס בעזות-מצח את כבוד השבת וקדושתה!", אמר.

הילל הופתע מעט מהסגנון הישיר והתקיף של הרב. החתם סופר לא הותיר לו כל שהות להגיב. "בשבת הקרובה יהיה המקום סגור ומסוגר", אמר, "ולא - אמנע ממך להציב את כף רגלך בבית-הכנסת. לא תוכל להצטרף למניין ואאסור על יהודי מטרסדורף לעמוד בד' אמותיך!".

כעת היה הילל שרוי בהלם מוחלט. הוא פנה אל החתם סופר בלשון פייסנית. "האם ידוע לכבודו כי כחמישים אחוזים מצורכי הצדקה של הקהילה באים ממני; כל זאת כמתן-בסתר ובלי לדרוש שום תמורה? ובכן, אני הייתי מצפה ליחס מיוחד כלפיי והבנה לצרכי העסקיים. סוף-סוף, הרווחים שמניבים עסקיי חוזרים, בחלקם, אל הקהילה!..."

מרן החתם סופר נתן בהילל מבט חד כתער. "השבת אינה יודעת 'יחס מיוחד' מהו. היא ניתנה לך, לבניך, לעבדך ולאמתך, ואפילו לבהמתך!". הוא עשה אתנחתה קצרה והוסיף: "ולגבי הצדקה שהזכרת - עוד היום אורה לראשי הקהל שלא לקבל מידך אפילו פרוטה שחוקה לקופת הקהילה. כל זאת, כמובן, עד אשר תיטיב את דרכך ותחדל מלחלל את השבת".

מרן החתם סופר סיים את דבריו, הסתובב לאחור ועזב את המקום. הוא לא הספיק לראות את פניו הנדהמות והסמוקות של 'הילל התקיף'. "אני עוד אלמד אותך לקח", מלמל הילל לעצמו לאחר שהתעשת, "לקח כזה שהוא יתחרט על הרגע שהתחיל איתי!..."

חלפו כמה שבועות. לילה אחד החרידו פעמוני האזעקה של מטרסדורף את הדממה. טרוטי-עיניים והלומי-בהלה זינקו התושבים ממיטותיהם ויצאו לרחובות. ריח חריף של שריפה נישא באוויר. גיצי אש ופירורי פיח שחור היתמרו אל-על. אנשים זריזים מיהרו

להביא דליים עם מים.

"איפה?", "איפה האש?", נשמעו הקריאות מכל עבר. "טחנת-הקמח של 'הילל התקיף' עולה בלהבות", הגיעה כעבור זמן-מה התשובה. כוחות כיבוי האש שהוזעקו למקום השריפה מצאו את עצמם מתמודדים עם להבה אדירה, שיצרה חום עצום ושילחה לשונות אש מאיימות לכל עבר. האש כילתה את טחנת-הקמח עד היסוד. המאורע הזה התרחש אור ל"ד בניסן.

למחרת היום, ערב חג-הפסח, נהפכו שרידיה המפוייחים של טחנת-הקמח לאתר מבוקש לסקרנים ולילדים. הילל היה רחוק עתה כרחוק מזרח ממערב מכינויו 'התקיף'. שחור מפיה התרוצץ הילל, מיוזע ואובד-עצות, בין השרידים העשנים. הוא נראה המום ואומלל.

קשה לומר שיהודי מטרסדורף הזילו דמעה על אסונו של הילל. העימות הגלוי שהתפתח בינו לבין המרא-דאתרא, הציב במרכז תשומת-הלב הציבורית של מטרסדורף את התנהגותו הכללית של הילל, וכמובן את חילול-השבת המתחולל בטחנת-הקמח שלו. "אנחנו מבערים היום חמץ וגם מהשמים ביערו את החמץ!...", התלחשו ביניהם תושבי העיר.

חג-הפסח פרש את כנפיו על מטרסדורף. לאחר כמה שבועות של היעדרות מבית-הכנסת, אפשר היה להבחין שוב בהילל תופס את מקומו. עד עכשיו נמנע מלבוא לבית-הכנסת מחשש שיושלך משם בבושת-פנים, כפי שהזהירו הרב. כעת, לאחר שהטחנה עלתה באש, לא היה אפשר עוד להאשימו שהוא מפעיל אותה בשבתות ובחגים...

הילל ישב על מקומו שפוף קומה, מקפיד להביט לתוך סידורו, מסתיר את עיניו בכף-ידו התומכת במצחו. הכול ראו בכך התערבות שמיימית ואות-אזהרה לכל מי שיכריז מלחמה על קדושת השבת ועל סמכותו של המרא-דאתרא.

"הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֵם רֵאשׁ חֲדָשִׁים"

חֲדָשׁ נִסָּן הוּא הָרֵאשׁ לְכָל מֵינֵי הַתְּחִדָּשׁוֹת, וַיֵּשׁ בְּיַד הָאָדָם לְזָכוֹת אֲז לְעֹז וְתַעֲצוּמוֹת הַנֶּפֶשׁ
שִׁיּוֹכֵל תָּמִיד לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַיֵּל עֲבוֹדָתוֹ מִחֲדָשׁ וְלֹא לְהִתְפַּתּוֹת מִיִּצְרוֹ הַמְרַמֶּהוּ שֶׁכִּבֵּר אֵין
לוֹ תִקְנָה חֵם וְשָׁלוֹם

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

לשאלת רבים

ניתן להעביר מעות חיטין
ע"י קופת הקודש של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

במקומות דלהלן:

בעמדות נדרים פלוס ברחבי הארץ ע"ש "בני יעקב"
נדרים פון: 03-7630585 שולוח 2320

גבעה א'

- בית כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א חוון איש 1/1
- הרה"ח מנחם רוט רבי עקיבא 7/6
- הרה"ח אהרן גרשנצקורן אלעזר המודעי 13/11
- הרה"ח דוד נחום בוקצין רוזין 4/4
- הרה"ח חיים עקשטיין התעוררות תשובה 6/2
- הרה"ח משה אברהם קליין בבא סאלי 24/1
- הרה"ח משה וינבך זויהל 7/5

גבעה ב'

- הרה"ח דוד בנימין בטלמן מעוריטש 23/2
- הרה"ח מנחם מנדל למברגר הר"ן 9/5
- הרה"ח מרדכי לפקוביץ חיי יצחק 9/9
- הרה"ח דוד הלטובסקי פחד יצחק 4/8
- הרה"ח חיים שמחה ריינר מעוריטש 29
- הרה"ח יעקב פולק ישמח ישראל 28/15

מנהג פשוט בכל ישראל שכל קהל וקהל משימים מס על בני עירן לצורך חטים לפסח לקנות ולחלקן לעניי עירן

שער התפילה חסיד נרבוונה ביתר בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

כס"ד

זמנים לחג הפסח

שב"ק ערב פסח:

- 6:50 מנחה ערש"ק
- 5:45 שחרית
- 6:40 מנחה

יום א' דפסח:

- 8:45 שחרית
- 6:50 מנחה
- 8:25 מעריב

חול המועד:

- 8:45 שחרית
- 6:50 מנחה
- 8:30 מעריב

בין מנחה למעריב יתקיימו שיעורים מפי הרבנים הגאונים שליט"א

שב"ק שביעי של פסח:

- 6:55 מנחה ערב שיוו"ט
- 8:45 שחרית
- 11:15 שלחן הגדה
- 6:35 מנחה וסל"ש

תשס"ט

טל: 02-6334466 פקס: 02-6334467

רח' צדקה 3 גבעה א' ביתר עילית

השבוע ליל שב"ק פרשת ויקרא
לא יערוך כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
שולחן הטהור

073-3834583
קול קהילתנו

התאגדות ותיקנים כחברי הקהילה

מזלא טבא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נברך בזאת את
אנשי שלומינו שהשמחה במעונם
הרה"ח יעקב ישראל ויטריאזל הי"ד
לרגל שמחת הולדת הנני

הרה"ח שמעון ויטריאזל הי"ד
לרגל שמחת הולדת הנבר

הרה"ח יהודה קאפ הי"ד
לרגל שמחת הולדת הנבר

הר"ח חיים מרדכי ויטריאזל הי"ד
לרגל שמחת הולדת הנבר

יה"ד שייבו לראות מהם ומכל יוצ"ח
רוב נחת ותענוג דקדושה

כעתירת
קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

עמוד קהילתינו החודשית

עמוד תמריא * תמצית העמוד * כזונה עשית

טבלת לימוד - תלמוד בבלי מסכת סוטה:

שנה ראשונה		שנה שנייה		שנה שלישית		שנה רביעית	
יום	פרק	יום	פרק	יום	פרק	יום	פרק
יום ראשון	פרק א'	יום ראשון	פרק ב'	יום ראשון	פרק ג'	יום ראשון	פרק ד'
יום שני	פרק ב'	יום שני	פרק ג'	יום שני	פרק ד'	יום שני	פרק ה'
יום שלישי	פרק ג'	יום שלישי	פרק ד'	יום שלישי	פרק ה'	יום שלישי	פרק ו'
יום רביעי	פרק ד'	יום רביעי	פרק ה'	יום רביעי	פרק ו'	יום רביעי	פרק ז'
יום פריים	פרק ה'	יום פריים	פרק ו'	יום פריים	פרק ז'	יום פריים	פרק ח'
יום שבת	פרק ו'	יום שבת	פרק ז'	יום שבת	פרק ח'	יום שבת	פרק ט'

ניתן להשיג לשיעורים על קטן דיומי
בקר קהילתנו 073-3834583 שולח 7

לימוד ושיתוף "עמוד דיומי"

ש"ק התאגדות ותיקנים כחברי הקהילה
סיפור ומסורת של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

קהל עדת חסידי
נרבוונה ביתר
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מכירת חמץ

הננו להודיע שבעה"ח יתקיים מכירת חמץ
ע"י הרה"צ משה רוזנבוים שליט"א

לאחר תפילת שחרית עד השעה 13:00
בבית מדרשינו בגבעה ב'
בין מנחה למעריב
בבית מדרשינו בגבעה א'
מנחה 10 דקות לפני השקיעה - מעריב בזמן ר"ת

או בטל' 054-8416912

בסדרת א ספאמן סרין קסח